

Міністр освіти і науки України [Оксен Лісовий](#) розкритикував практику деякого з педагогів і педагогинь переходити на російську мову спілкування під час перерви в школах або інших навчальних закладах.

Людина є патріотом тієї країни, мовою якої вона розмовляє зі своїми дітьми.

Я безмірно радію, коли чую, як російськомовні люди спілкуються з власними дітьми українською. Дякую всім тим російськомовним, які перейшли на українську, і закликаю: формуйте навколо своїх дітей українськомовне середовище - мультфільми, кіно, книги, коло спілкування, контент у мережі.

Так чинять люди, які хочуть успіху для своїх дітей.

Так чинять люди, які вірять у власну спроможність привести до успіху свою країну.

Маніпуляції навколо мови - це ніщо інше, як лицемірство. І мені вкрай складно лишатися щодо цього байдужим.

Якщо хтось, викладаючи українською, на перерві переходить на російську, - він чи вона насправді демонструє дітям своє скептичне, зневажливе ставлення до держави.

Я прошу всіх припинити таку практику. Якщо російськомовні батьки спроможні перейти на українську з дітьми, то чому система освіти не здатна підтримати їх україномовністю середовища?

Кейс із викладачкою закладу освіти, яка не спроможна опанувати державну мову, - це пряме порушення чинного законодавства. Щодо цього випадку будуть вжиті заходи. Це очевидно. Та не лише в порушенні законодавства питання.

Поведінка цієї пані має вигляд... м'яко кажучи... невідповідний її ролі.

Освітнянська спільнота формує націю.

Вона формує суспільство майбутнього. Саме тому щонайменше дивно, коли учні чи студенти виявляють вищий рівень свідомості, ніж їх викладачі.

Мене, безперечно, надихає активність молоді, яка не толерує такої ганебної пози (бо це не позиція, а саме поза) і не боїться погроз (аж згадалась моя студентська молодість, коли ми позбавлялись совкового абсурду).

З позиції міністра освіти скажу таке: не ми перетворили мову на інструмент політичних маніпуляцій. Не ми використовували її як привід для агресії. Ми лише захищаємо свій український простір і свою свободу. І людина (особливо людина в освіті!) повинна усвідомлювати свою роль і відповідальність у цій боротьбі.